

اکرام زن در اسلام

«عَنْ دَاوُدَ بْنِ سِرْحَانَ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ: لَا يَنْبَغِي لِلْمَرْأَةِ أَنْ تُعْطَلَ نَفْسَهَا...»؛ سند این روایت صحیح است و معتبر می‌باشد. این روایت مورد استقبال خانم‌ها است. می‌فرماید برای زن شایسته نیست که خود را از زینت‌ها تهی کند بلکه برای زن مستحب است زینتی همواره داشته باشد.

این نگاه به زن در اسلام از آن بحث‌هایی مهم و طولانی است. در اسلام نقطه مقابل تفکرات فمینیستی و حرفه‌ای است که در غرب رایج شد. برای اینکه به زن کرامت بدهند جنسیت زن را انکار کردند. نه به زبان، در عمل. به تصور اینکه کمک به زن اینست که همه کارهای مردانه را زنها هم انجام دهند؛ یعنی هیچ تفاوت فرهنگی، شغلی و غیره بین زن و مرد نباشد. این البته دنباله‌هایی دارد که متلاشی‌شدن خانواده و از بین رفتن اتصال نسلها و مسائل دیگر است. اسلام در مقابل این فکر است. اسلام برای زن شأنی قائل است که اگر آن رعایت شود به زن ظلم نمی‌شود. در غرب زن را وسیله التذاذ مردها قرار داده اند، زن بایستی در مجلس رسمی مقداری از بدن خود را برهنه کند در حالیکه مردها در مراسم رسمی باید کاملاً پوشیده باشند. این به خاطر این است که در غرب همه امور تنظیم شده تا مردها از زن لذت ببرند.

زن در اسلام سگولی خلقت است. نقطه التذاذ نیست، شأنی دارد که مقتضی این است که زن مورد اکرام باشد. یک بعدش در خانواده است که باید زینت داشته باشد. این زینت نباید تجملاتی باشد. متأسفانه خیلیها دنبال اسراف و تجمل‌گرایی‌اند. این حدیث برای این است که زن در خانواده به عنوان یک عنصر گرامی باید همیشه مورد توجه قرار گیرد. متأسفانه در خانواده‌های دینی هم به این موضوع توجه نمی‌شود. زن در خانواده باید مکرم باشد.

«لَا يَنْبَغِي لِلْمَرْأَةِ أَنْ تُعْطَلَ نَفْسَهَا وَ لَوْ أَنْ تُعَلَّقَ فِي عُقْبِهَا قِلَادَةٌ»؛ روا نیست زن خود را بی‌زیور گذارد، گرچه گردن‌بندی بگردن آویزد.

«وَ لَا يَنْبَغِي أَنْ تَدَعَ يَدَهَا مِنَ الْخِضَابِ وَ لَوْ أَنْ تَمَسَّهَا بِالْحِجَاءِ مَسًّا»؛ و خوش نیست که دستش بی‌خضاب باشد. حالا آن زمان با حنا بوده، حالا ممکن است جور دیگری باشد. اشکالی ندارد. زدن ناخن از ته برای زن مستحب نیست. برای مرد مستحب است اما برای زن مستحب است که ناخنهایش مقداری بلند باشد، البته نه آن مقداری که برخی انجام می‌دهند. «وَ إِنْ كَانَتْ مُسْنَهً». نکته جالبش این است که می‌فرماید و گرچه سالخورده هم باشد. یعنی مخصوص جوانها هم نیست. زن باید چنین کرامتی داشته باشد حتی اگر سنش بالا رفته باشد. (منبع حدیث: الأملی للصدوق، ص ۳۹۶)